

[Sønderup.]

krisen naaede vore Kyster, var den store Landbrugseksport, som alene gennem Overprisen for Kvaliteten det ene Aar efter det andet bragte os mange Millioner Kroner ekstra.

Jeg finder Anledning til at nævne dette, fordi Landbrugets Folk med den allerstørste Bekymring ser paa, at Danmarks Andel i Tysklands Indførsel af Levnedsmidler procentvis er aftagende. Og dette viser jo da, at den Strid, der stod forud for Landstingsvalget om Afsætningsmulighederne over for Tyskland, var af en saadan Karakter, at ikke blot gik der rent øjeblikkelige Muligheder tabt, men Tyskland vendte sig — og det er jo det skæbnesvangre — til vore Konkurrenter og bandt sig ud i Fremtiden. Naar vi fra Venstres Side saa stærkt fremhæver Betydningen af Afsætningen, ja, saa er det ikke — saadan som man i visse Kredse mener — af Hensyn til Landbruget alene, men fordi den er saa livsvigtig for Nationen, for vort Samfunds Økonomi og Levestandard som Helhed.

Det er sikkert ikke overdrevet, naar jeg siger, at man i Landbrugskredse føler en vis Utryghed over for Regeringens Erhvervs politik. Og dette gælder ikke blot de ældre, de, der allerede har stiftet selvstændig Bedrift; nej, Forholdet er det, at mange af de unge, som netop skulde hjælpes i Gang ved Hjælp af den Lov, vi i Dag beskæftiger os med, staar ligesom og tæller paa Knapperne, spørgende med forstaaelig Bekymring: Tør vi fæste Lid til Fremtiden? Og den Del af Landbrugets Ungdom, der overvejer, er netop ofte de dygtigste, fordi de har den rigtige Forstaaelse af, at det ikke er tilstrækkeligt, at man rent øjeblikkeligt kan komme i Gang, saafremt Forholdene paa langt Sigt tegner sig utilfredsstillende. Jeg vil benytte Lejligheden til indtrængende at henstille til Regeringen, at den fører en Erhvervs politik, der ikke lægger unødige Hindringer i Vejen, ikke blot for de Hjem, der rejser sig i Kraft af Udstykningen, men for Landbruget som Helhed.

Se, vi kan jo diskutere, hvorvidt vi skal drive Industri eller Landbrug. Men der er en Ting, som vi ikke med Rimelighed kan rejse Diskussion om, og det er, hvad der er naturligt for os, det er selvsagt Landbruget. Vi har jo ikke noget andet Raastof af Betydning end den danske Landbrugsjord, og derfor skal man gøre sig klart, at i samme Grad, man enten ikke udnytter Landbrugets Muligheder eller kaanhænde gaar i den modsatte Retning og afvikler vort naturligeste Erhverv og er-

statter det med en unaturlig, kunstig, beskyttet Industri, i samme Omfang fordyrer man og derigennem forringer man Levfoden for Nationen som Helhed.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til Lovforslagets § 15. Som antydet før gentager denne Paragraf kun den Tendens, som præger næsten alle Regeringens Lovforslag, enten de saa er af social eller af anden Karakter, den nemlig, at man skal være forsikret eller eje en Fagforeningsbog for i fuld Udstrækning at kunne udnytte eller gøre Brug af de Rettigheder, der flyder af de forskellige Love, som vi vedtager.

Der staar i Bemærkningerne, at de Krav, man stiller om, hvilken Arbejdskraft der maa anvendes ved Opførelsen af Bygninger i Henhold til det foreliggende Lovforslag, er noget lignende dem, man stiller i Grundforbedringsloven. Ja, de er noget lignende, men der er dog en Skærpelse, en Videreførelse af Tendensen. I Grundforbedringsloven hedder det, — maaske jeg maa have Lov til et Citat —:

„Ved Antagelse til Arbejdet skal fortrinsvis komme i Betragtning Familieforsørgere og saadanne, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed“.

men i det foreliggende Lovforslag er det Forsikringskravet, der saa afgjort er stillet i Forgrunden. Jeg finder, at Grundforbedringslovens Bestemmelse, der sikrer Familieforsørgeren Arbejdet, uanset om vedkommende er forsikret eller ej, er mere tiltalende end den foreslaaede Form i § 15.

Jeg skal paa vort Partis Vegne anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Jeg haaber, at vi gennem en kort Udvalgsbehandling kan se paa Enkelthederne, og at vi hurtigt kan gøre Lovforslaget færdigt, saa Udstykningen igen kan fortsætte paa normal Vis.

Ulrich: Jeg skal først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger m. m. paa Landet. Dette, at Staten tager den foreliggende Sag op til Løsning, har vor absolutte Interesse, og jeg kan tilsige Regeringspartierne vor Støtte til at søge en Løsning paa dette Spørgsmaal, saadan at Lovforslagets Bestemmelser virkelig kan blive til Gavn for de Mennesker, man vil hjælpe.

Der er maaske i og for sig Boliger nok ude paa Landet, men disse Boliger, maa vi jo erkende, er i Tusindvis af Tilfælde af en saadan Art, at man ikke kan være bekendt at byde Arbejderne at bo i dem. Det kan jo have forskellige Grunde, hvorfor